

फलयाकिन् (फल + या^०) m. Baum (eig. Fruchtbaum) DHAR. im ÇKDr.
फलघृत (फल + घृत) n. N. eines aus zahlreichen Stoffen zusammengesetzten Aphrodisiacums für Männer, dessen Erfindung dem Bharadvāja zugeschrieben wird, ÇĀṆḌG. SĀH. 2, 9, 15. desgl. einer wirksamen Arznei gegen Uteruskrankheiten ebend. 17.

फलचमस (फल + च^०) m. ein Becher, der anstatt mit Soma mit zerstampften Feigen und jungen Blättern, zu denen man saure Milch gethan hat, gefüllt ist, Schol. zu KĪTJ. ÇR. 10, 9. 31. 32. saure Milch mit pulverisirter Feigenbaumrinde ÇĀṆḌHAT. im ÇKDr.

फलचारक (फल + चा^०) m. Fruchtvertheiler (ein best. Amt in einem buddh. Kloster) VJUTP. 210.

फलचोरक (फल + चो^०) m. ein best. Parfum RĪĀN. im ÇKDr. NICH. Pa.

फलच्छदन (फल + छ^०) n. Bretterhaus VJUTP. 131.

फलञ्जलवामुदेव (viell. फलस्, partic. praes. von फल्, -ञ्जल + वामु^०) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a.

फलत्रय (फल + त्रय) n. die drei Früchte: a) die drei Myrobalanen; b) Weintrauben, so wie die Früchte von Grewia asiatica Lin. (oder Xylocarpus granatum Koen.) und Gmelina arborea Roxb. ÇĀṆḌĀ. im ÇKDr.

फलत्रिक (फल + त्रिक) n. die drei Myrobalanen AK. 2, 9, 112.

फलद (फल + 1. द) 1) adj. f. घा a) fruchttragend: वृत्त M. 11, 142. — b) Vortheil —, Gewinn bringend, den Lohn für Etwas gebend, vergeltend: त्रिभुवनाधीशः फलदाः फलमिच्छताम् BUĀG. P. 9, 21, 15. सकृदेव हि सा मोहनी नाम विद्या तस्य फलदा न पुनः पुनः KATHIS. 46, 111. विशिष्टफलदा कन्या VP. im ÇKDr. स्वर्गप्राप्तकुटीनिवास^० zum Lohn gebend Spr. 664. धर्मार्थकाममोक्षार्थो फलदे पुरुषोत्तमे BRAHMA-P. in LA. 49, 1. — 2) m. Baum (eig. Fruchtbaum) H. 1114. DHAR. im ÇKDr.

फलपञ्चाम n. = घनपञ्चफल RĪĀN. im ÇKDr.; vgl. फलान्नपञ्चक.

फलपाक (फल + पाक) m. 1) das Reifen der Früchte; °पाकात्ता adj. f.: श्रोत्रधि M. 1, 16. AK. 2, 4, 1, 6. °पाकावसाना dass. HALĪJ. 2, 25. °पाकावसानिका H. 1117. °पाकनिष्ठा SUÇR. 1, 4, 18. °पाकमुष् P. 4, 3, 166. VĀRTI. 1. — 2) Carissa Carandas Lin. oder Flacourtia cataphracta Roxb. BHAR. zu AK. 2, 4, 2, 18. ÇKDr. ÇĀṆḌĀ. im ÇKDr.; vgl. पाकफल und कृष्णपाकफल.

फलपाकिन् (von फलपाक) m. Thespesia populneoides Wall. RATNAM. 79.

फलपादप (फल + पा^०) m. Fruchtbaum R. GORR. 2, 56, 9.

फलपुच्छ (फल + पुच्छ) m. ein best. Knollengewächs, = वराण्डालु TRIK. 2, 4, 34.

फलपुर (फल + पुर) n. N. pr. einer Stadt RĪĀ-TAR. 4, 184. 672. 5, 99. — Vgl. फलकपुर.

फलपुष्पा (फल + पुष्प) f. Ipomoea Turpethum R. Br. NICH. Pa. = पिण्डखर्जुरी RĪĀN. im ÇKDr.

फलपुष्पी (wie eben) f. dass. NICH. Pa.

फलपूर (फल + पूर) m. Citronenbaum (voller Kerne, also urspr. die Frucht) AK. 2, 4, 2, 59. °पूरक dass. RATNAM. 66. BHĀVADH. im ÇKDr. — Vgl. बीजपूर, °पूरक.

फलप्रद adj. = फलद. सर्व^० BUĀG. P. 10, 11, 10.

फलप्रिया (फल + प्रि^०) f. eine best. wohlriechende Pflanze, = प्रियङ्गु

RĪĀN. im ÇKDr.

फलवन्धिन् (फल + व^०) adj. Früchte ansetzend: वृत्त RAGH. 13, 50.

फलवन्ध्य (फल + व^०) adj. der Früchte ermangelnd, keine Früchte tragend H. 1116. — Vgl. फलवन्ध्य.

फलभाग (फल + भाग) m. 1) Anthell am Ergebniss, am Vortheil, am Gewinn BUĀG. P. 3, 7, 1. — 2) Titel eines astrologischen Werkes MACC. COLL. I, 127.

फलभागिन् (फल + भा^०) adj. Anthell am Gewinn —, am Lohn habend, des Lohnes theilhaftig M. 3, 143. Spr. 1367.

फलभाज् (फल + भाज्) adj. der Früchte —, des Lohnes theilhaftig MBH. 13, 4260. TITHĀDIT. im ÇKDr.

फलभूति (फल + भू^०) m. N. pr. eines Brahmanen KATHIS. 20, 35.

फलभूमि (फल + भू^०) f. das Land der Vergeltung: घन्यस्येवास्य लोकस्य फलभूमिं कर्मणाम् । पुरोगैर्नियमानस्य हेतुमात्रं स्वपौरुषम् ॥ KATHIS. 21, 132. कर्मभूम्यः, फलभूमयः H. 946.

फलभृत् (फल + भृत्) adj. Früchte tragend: सरस^० (शाखा) Spr. 663.

फलमत्स्या f. die Aloeopflanze NICH. Pa.

फलमुख्या (फल + मु^०) f. eine best. Pflanze, = घनमोदा RĪĀN. im ÇKDr.

फलमुद्गरिका (von फल + मुद्गर) f. eine Art Dattelbaum (पिण्डखर्जूर) ÇĀṆḌĀ. im ÇKDr.

फलमूलिन् (von फल + मूल) adj. (essbare) Früchte und Wurzeln habend: श्रोत्रध्याः MĀK. P. 48, 27.

फलप (?) m. N. pr. eines Berges Verz. d. Oxf. H. 148, a. 29.

फलराजन् (फल + रा^०) m. Wassermelone (der Fürst unter den Früchten) NICH. Pa.

फलवत् (von फल) 1) adj. a) fruchttragend, fruchtbar, mit Früchten beladen AK. 2, 4, 1, 7. H. 1113. fg. HALĪJ. 2, 23. AV. 19, 31, 3. VS. 22. 22. वृत्त ÇĀṆḌH. GRHJ. 1, 15. M. 1, 47. N. 20, 4. MBH. 1, 5608 = 12, 5277. RAGH. 4, 14. शाखा ऋच. GRHJ. 2, 6. GORR. 3, 9, 4. निति RAGH. 9, 4. देश MBH. 13, 6307. — b) erfolgreich. Nutzen —, Vortheil —, Gewinn bringend: घनाः फलवतीं युवं दत्त AV. 7, 30, 9. क्रिया Spr. 1328. Davon nom. abstr. फलवत्त्वं n. ÇĀṆḌ. zu KHĀND. UP. S. 44. SĀH. D. 1, 3. — c) Nutzen —, Vortheil habend VOP. 23, 58. — 2) f. ई nach dem Schol. = प्रियङ्गु (vgl. फलिनी) eine best. Pflanze SHADV. BA. 5, 2 bei WEBER, Omina 313.

फलवर्ति (फल + व^०) f. Stuhlzupfen ÇĀṆḌG. SĀH. 3, 7, 7, 9.

फलवर्तुल (फल + व^०) n. Wassermelone RĪĀN. im ÇKDr. Gardenia latifolia Roxb. (wohl m.) NICH. Pa.

फलविक्रयिन् (फल + वि^०) m. Fruchthändler; f. °यिणी BUĀG. P. 10, 11, 11.

फलवृत्त (फल + वृत्त) m. Fruchtbaum VJUTP. 103.

फलवृत्तक (फल + वृ^०) m. Brodfruchtbaum RĪĀN. im ÇKDr.

फलशाडव (फल + शा^०) m. Granatbaum TRIK. 2, 4, 19. NICH. Pa.

फलशालिन् (फल + शा^०) adj. eine Wirkung erfahrend, an den Folgen Theil nehmend: परसमवेतधातव्यजन्यफलशालित्वं कर्मत्वमिति कर्मलक्षणो सारमञ्जरी ॥ ÇKDr.

फलशैशिर (फल + शै^०) m. Zizyphus Jujuba Lam. (बदर) RĪĀN. im